Ч. 165. Второк 6 серпня (24 липня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї на цілий рік К 4·80 на пів року „ 2·40 на чверть року „ 1·20 місячно . . . „ —·40 Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою: на цілий рік К 10·80 на пів року „ 5·40 на чверть року „ 2·70 місячно . . . „ —·90 Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З'їзд монархів в Свінемінде. — Подорож короля Едварда. — З Македонії. — Події в Марокку.

Про стрічу монархів в Свінемінде доносять урядово: Стріча відбула ся дня 3 с. м., о 10 год. перед полуднем на широкім мори. Цісар Вільгельм пішов з канцлером кн. Більовем, секретарем державним Тірпіцом і дружиною на корабель „Штандарт" а відтак оба монархи поплили до пристані в Свінемінде, причім їхали попри перший ряд широкоморскої фльоти. „Штандарт" пристанув около три чверти на дванайцяту. Зараз опісля явив ся кн. Генрих і прочі команданти німецких кораблів на „Штандарті", де представили ся обом монархам. Около чверть на першу вернув цісар Вільгельм з „Штандарту" а зараз по тім пішов цар в супроводі міністра справ заграничних Ізвольского і цілої двірскої дружини на „Гогенцоллерн", котрого музика заграла імн російский. Около чверть на 2 год. відбуло ся снїдане, в котрім взяли участь також міністер Ізвольский, бар. Фредерікс і німецкий аташе маринарки з Петербурга. О пів до третої цар вернув знов на „Штандарт". О третій годині забрав цісар Вільгельм царя з єго корабля і оба пішли оглядати корабель „Deutschland". Опісля оба монархи оглядали великий кружляк „Йорк" і малий кружляк „Кеніґсберґ" а відтак цісар Вільгельм відвів царя на єго корабель і о 6-тій год. вернув на „Гогенцоллерн". Вечером відбуло ся на сім корабли снїдане.

Цар, як доносять із Свінемінде, мав дуже бурливу дорогу. День перед стрічею попали були єго кораблї в такий вихор, що ледви видобули ся з него. Один міновий кружляк зажадав був навіть помочи, бо вся єго залога дістала була морскої хороби. Ще вечером в пятницю кидало „Штандартом" так дуже, що підчас обіду царя спала зі стола вся посуда. Ті, що мали нагоду видїти царя Николая II зблизька, розповідають, що буря на мори, видко, так єму зашкодила, що він виглядав блїдий як стіна. Зараз скоро лиш оба монархи привитали ся, зайшли до каюти і там відбула ся їх перша розмова. Ніхто з дружини обох монархів не був при ній. Зато конферували з собою підчас розмови монархів кн. Більов і Ізвольский а дальші конференциї відбули ся вчера і мають ще нині відбувати ся. Як строго стережуть царский яхт, можна зміркувати з того, що крім офіцияльних осіб допущено на корабель лиш тих, котрі свою гостину зголосили ще в Петербурзї. Всякої иншої леґітимациї не приймано.

Характеристичний для російских відносин єсть факт, що царский яхт „Штандарт" не набрав достаточного провіянту. Російский консуль одержав нагло в суботу по полудни приказ, щоби вистарав ся на неділю о 300 кільоґрамів мяса, 600 кільоґрамів муки і т. п. Приказ той було трудно виконати, бо до Свінемінде, де й без того було дуже богато купелевих гостий, з'їхало ся множество людий і нема достаточних запасів, а до того й неділя. Пекарі мусїли вчера печи, бо в противім случаю було би на царскім яхтї забракло хлїба. На царскім яхтї знаходить ся за кухаря давний парискій реставратор Кіба, котрий перед більше як десяти роками отворив був в Парижи на Елїзейских полях велику й дуже пишну реставрацию, збанкротував на ній а відтак пішов до царя на службу за кухаря.

Анґлїйский король Едвард приїде дня 14 с. м. до Вільгельмсгиге, де єго вже буде ожидати німецкий цісар з князями і дружиною і з двірця повезе єго в своїм самоїздї до замку. Повитане на двірци відбуде ся лиш на малі розміри і взагалї ся стріча буде, як кажуть, мати лиш приватний і родинний характер. А все-таки розпорядив цісар, щоби дорога від двірця аж до міста була обсаджена войском і щоби шпалїр творили школи, товариства войскові і промислові. Дня 15 с. м. має король

---

14)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

Коли нам не удасть ся поставити важних доказів єго невинности, то наш чоловічинко пропав. Всї пізнїйші доходженя підперли здогади Лєстреда, анї один факт не стоїть з ними в суперечности. Лиш брак паперів промавляв би против того. То одинока слаба сторона і звідси мусимо брати ся до нового слїдства. Переглядаючи книгу банкову знайшов я, що некористний стан при кінци походить головно з великих довгів векслевих, які в послїднїм роцї сплачено якомусь панови Корнелїюсови. Отже хотів би я знати, що то за пан той Корнелїюс, з котрим будівничий, котрий вже переніс ся в стан спочинку, робить так великі грошеві інтереси. Може легко бути, що він в цїлій сїй справі грає якусь ролю. Може то якийсь аґент або посильник, але ми не знайшли нїякого слїду якоїсь переписки в справі сих так великих сплат. Позаяк не було за що лїпшого вхопити, то мушу розпочинати свої розслїди від того, що буду допитувати ся в банку за тим паном, котрий відбирав гроші за векслї. А все-таки гадаю, мій любий, що ся справа не прибільшить нам слави. Лєстред певно дасть повісити нашого клїєнта а Скотленд Ярд буде тріюмфувати.

Не знаю, чи і як Гольмс тої ночи спав, але коли я прийшов на снїдане, застав я єго блїдого і утомленого; єго ясні очи в наслїдок темних підків під ними виглядали ще яснїйші як звичайно. На коверци під єго крїслом лежали недокурки з папіросів і перші виданя з ранїшних ґазет. На столї лежала отворена телеґрама.

— Щож ти на то, Ватзоне? — спитав він, подаючи менї депешу.

Она наспіла була з Норвуд і звучала, як слїдує:

„Знайшли ся важні нові докази. Вину Фарлена остаточно стверджено. Раджу вам дати справі спокій".

Лєстред".

— То, здаєсь, не жарти — відповів я.

— То вість о побідї Лєстреда — сказав Гольмс, усьміхнувшись гірко. — А все-таки було би за вчасно уважати справу за страчену. Сьвіжий доказ єсть як двосїчний меч; він може дуже легко якраз противне того доказувати, що Лєстред собі думає. Снїдай борзо; поїдемо відтак оба разом і побачимо що дасть ся зробити. Менї щось так здає ся, як би менї нинї потреба тебе і твоєї моральної помочи.

Мій приятель не їв нїчого. То була така вже єго вдача, що в особливо важних хвилях не міг нїчого їсти а я був сьвідком вже й таких случаїв, що він так дуже спускав ся на свою зелїзну натуру, аж омлївав з голоду. — Тепер не маю сили до травленя — відповідав він бувало, коли я яко лїкар звертав єго уваги на то. — Длятого не впало то менї в очи, коли він і нинї анї не рушив снїданя і натще вибрав ся зі мною до Норвуд.

Коло Дін Ден Гавз стояло ще множество цїкавих. Дім і єго положенє я собі зовсїм добре представляв. В дверох повитав нас Лєстред з міною побідника.

— Ну, пане Гольмс, а чия правда? Чи ви вже зловили свого волоцюгу? — відозвав ся він до нас.

— Я ще не виробив собі остаточної думки — відповів мій приятель.

— Але ми вже вчера виробили собі свою а нинї показала ся она правдивою. Отже мусите признати, що ми вас, пане Гольмс, сим разом трохи перебігли.

— Так говорите, як би ви вже не знати що знайшли, як коли-б настало щось несподїваного — сказав на то Гольмс.

Лєстред лиш зареготав ся на то.

— Я вам вірю, що не хочете дати ся побити так само як і майже всї з нас. Але чей не можна того ожидати, що правда була завсїгди по нашій сторонї, чи як ви кажете, пане доктор? Ходіть зі мною, панове, а менї здає ся, що я вас тепер переконаю остаточно о винї молодого Фарлена.

Він повів нас якимсь темним коритарем до досить темної передної комнати.

— Сюди мусїв Фарлен переходити по доконаню злочину і брати свій капелюх — говорив він дальше. — А тепер подивіть ся ось тут. — З театральним рухом засьвітив він сїрничок і показав нам на побіленій стінї пляму з крови. Коли присьвітив сїрничком близше, побачив я, що то не була пляма від бризненя, лиш виразний відтиск пушки великого пальця.

— Возьміть-но люпу, пане Гольмс.

Едвард приїхати своїм самоїздом до Ішль. Вечером того дня відбуде ся в его честь торжественне представлене в театрі.

З Константинополя доносять: Коли анґлійский відпоручник при македоньскій жандармериї, полковник Еліот, котрий їздив на інспекцию, вийшов без ескорти з болгарского села Ґерджік (анджак Драма) єму, кажуть, дорадив так місцевий начальник громади — напала на него ватага болгарских ворохобників, зловила і завела в гори коло Неврокопу, щоби опісля зажадати за него значного окупу. Вислана зараз за ворохобниками погоня мала той успіх, що вирвала его з рук ворохобників. При тім прийшло межи відділом турецкого войска а комітачами до бійки, в котрій погибли два комітачі і проводир ватаги, якийсь Дряєв. Говорять, що полковник сам, котрий міг видобути свій револьвер, застрілив чотирох людий. Після вісти із Солуня ранено в сїй борбі й полковника Еліота в обі ноги але легко а двох турецких підофіцирів зранено тяжко.

Сумні події в Касаблянка в Марокку і рішуча нездібність махцена (мароканьского правительства) стали ся, як доносить Аґентия Гаваса, причиною, що Франция і Ішпанія ведуть переговори, котрі мають на цїли, щоби в згаданім портовім місті висадити на беріг таке число войска, яке було би конче потрібне, щоби запоручити безпечність і пїдданим инших держав та покарати виновників. Окупация міста, котра мала би лиш часовий характер, відповідає зовсім духови договору в Альґесірас а Франция і Ішпанія подали би то зараз до відомости других держав.

З Тетуану доносять, що гірскі племена напали на віддїл марокканьского войска під проводом Бухти Баґдаді, котрий виступив проти Райсулї і побили его. Самому Бухтї Баґдаді куля розсадила ногу а богато вояків і кілька каідів з его вiддїлу згинули.

Новинки.

Львів, дня 5-го серпня 1907.

— **Іменованя.** Є. Вел. Цїсар іменував посїдаючого титул радника Правительства, заступника директора зелїзниць державних, Кароля Ротера, заступником директора при Північній зелїзници в II. ранзї і надав єму титул радника Двору.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Баденї виїхав оногди на кілька неділь до Радехова. Заступати его буде член Виділу краєвого др. Тадей Пілят, котрий вернув з Трускавця і обняв урядоване.

— **Будучий наслїдник престола,** Архікн. Кароль Франц Йосиф, старший син померошого Архікн. Отона, а братанок Архікн. Франца Фердинанда, буде в день своїх імянин, т. є. дня 17 с. м. признаний Цїсарем за повнолїтного. Він родив ся 1887 р. Позаяк потомки Архікн. Франца Фердинанда, оженeного з давнїйшою ґрафинею Хотек, не можуть мати права до корони, то наслїдником его буде мусїв стати его братанок. В суботу дня 17 с. м. буде молодий Архікнязь на приватній авдиенциї у Цїсаря в цїсарскій віллї у Відни. Після традицийного звичаю вручить Монарх уповнолїтненому Архікнязеви шаблю офіцирску, котра ріжнить ся тим від звичайної, що на вістрю єсть виритий герб дому Габсбурґів, корона і моноґрам Цїсаря та дата проголошеня повнолїтности. Архікн. Кароль Франц Йосиф мешкає постійно в Празї; тепер одержить він власний двір на Градчинї.

— **В справі заснованя двох руских ґімназий** в Жовкві і Стрию роблять ся тепер заходи. До ґімназиї в послїднім із згаданих міст записало ся і принято 26 учеників Русинів до першої кляси, а родичі їх внесли просьбу о відкрите при тамошній ґімназиї окремої паралельки з руским язиком викладовим взглядно о заснованє рускої ґімназиї.

— **Вписи учениць до приготовляючої, I. і II. кляси прив. женьскої ґімназиї СС. Василиянок** у Львові відбудуть ся в днях від 30 серпня до 2 вересня в годинах від 8—12 і від 3—6 в канцеляриї школи, що буде міститись в сїм шкільнім роцї при ул. Длуґоша ч. 17 в більшім домі. До впису повинна явити ся кожда учениця особисто, в товаристві батька, матери або опікуна або домашного надзирателя і має принести з собою: а) сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку, б) дві точно виповнені вписові карти і в) письменну декларацию родичів взглядно опікунів що до точного складаня оплат. При вписї заявляє учениця, яких надобовязкових предметів хоче учитись (язик польский, предмет взглядно обовязковий, без окремої доплати, ґімнастика, ручні роботи і спів, предмети надобовязкові, по 1 К місячно за кождий предмет).

Учениця, що в перве вписує ся до ґімназиї, має при вписї виказати ся: а) метрикою уродженя, б) сьвідоцтвом защіпленої віспи в попереднім роцї взглядно сьвідоцтвом ревакцинациї, в) сьвідоцтвом тої школи, до котрої ходила передше, кромі кандидаток до приготовляючої і I. кляси, як котра учила ся народну школу приватно, і г) письменною декларациєю родичів зглядно опікунів що до точного складаня оплати.

Кожда учениця платить при вписї 5 К, а ново вступаюча до закладу 10 К вписової такси. За науку обовязкових предметів платять родичі зглядно опікуни доходячих учениць I. і II. кляси по 20 К, а приготовляючої по 5 К місячно з гори, найдальше до дня 5 кождого місяця. Інтернатки СС. Василиянок тої оплати не складають, за те платять в інтернатї за удержанє після реґуляміну інтернату.

Іспити поправчі відбудуть ся в днях 1 і 2 вересня, вступні до приготовляючої і першої кляси 3 вересня, а до II. кляси між 5 а 15 вересня. Учениції, що мають скінчену I. лїцеальну або реальну клясу, потребують при переходї до II. кляси ґімназияльної доповнити іспит лиш з латиньского язика.

Приватні іспити за II. піврік I. кляси можна здавати по фериях лиш за окремим дозволом ц. к. Ради шкільної краєвої, о котрий мають постарати ся інтересовані самі. До приватних іспитів і вступних до II. кляси треба зголошуватись в дирекциї 2 дни перед іспитом. Що до поміщеня учениць, то порадно було би їм мешкати в інтернатї СС. Василиянок, що на сей рік значно розширюєсь. Той інтернат положений поміж гарними, великими городами і уладжений тай ведений так, що відповідає вповнї всїм вимогам ґіґієни тай релїґійноморально і до інтелїґентного поведеня в житю ведучого вихованя. Однак свобідно також ученицям мешкати в инших інтернатах або на приватних станциях, котрі дають повну поруку належитого домашного нагляду над ученицями. Зі зголошенями до ґімназиї а не менше до інтернату СС. Василиянок належить спішитись, бо вже до тепер зголосило ся досить кандидаток, а до інтернату приймає ся також учениції инших шкіл, в клясах же ґімназиї понад 35 учениць помістити годї.

Шкільний рік 1097/8 отвирає ся торжественним Богослуженєм в церкві СС. Василиянок при ул. Зибликевича ч. 24 дня 4 вересня о год. 8 рано, а дня 5 вересня начне ся вже шкільна наука. — О. *Спиридон Кархут*, директор женьскої ґімназиї СС. Василиянок у Львові.

— **Дрібні вісти.** „Народна Гостинниця" прийме 4 хлопців на практику: одного до готелю, одного до ресторациї зараз, а 2 до ресторациї від дня 1 жовтня с. р. — В Черниxівцях знайдено в дебрі, вимуленій водою, кости мамута. — Пошесть знана під назвою менїнґітіс або заковяз карку ширить ся в застрашаючий спосіб на Шлеску. — В Перемишли служниця у п. С., вдовиції по інжинері, вчувши докір за то, що вертає пізно з міста, впала в таку злість, що кинула ся на свою ґаздиню і в бійці з нею відгризла їй ніс так, що навіть і лїкар не міг вже їй нїчого порадити. Служниця втекла. — На головній почтї, в сали, де по полудни сходять ся грошеві листоноси, витягнув хтось листоносови Войтїхови Козареви, котрий був занятий сортованем переказів, полярес з кишенї з квотою 70 К. — До львівского шпиталю привезено з Козови старуху селянку, Ксеньку Рибчиньску, лїт 65, котрій Анна Дмитришин в часї суперечки розрізала серпом руку аж до кости. Позаяк нїхто не умів затамувати крови, Рибчиньска так ослабла була в наслїдок упливу крови, що ледви ще живу по удїленю їй першої помочи відставлено єї з двірця на Підзамчу до шпиталю і нема надії удержати єї при житю. — В Гвіздци — як доносять польскі ґазети — арештовано мешкаючого у тамошного сьвященика якогось студента, котрий вислав на российский спосіб письмо від „революцийного комітету" до одного з

— Таки вже виймаю.

— То чей знаєте, що два великі пальцї не дають нїколи того самого відтиску?

— Та я вже нїби щось чув о тім.

— Ну, то порівнайтеж, прошу, его з отсим відтиском на воску, котрий я нинї рано казав зробити з великого пальця Фарлєна.

Коли він приложив той восковий відтиск до плями з крови, то не потреба було й побільшаючого скла, щоби пізнати без сумнїву, що оба походять з того самого пальця. Я побачив, що наш нещасливий клїєнт пропав.

— Отсим кінчить ся цїлий ряд доказів — сказав Лєстред.

— Так, отсим кінчить ся — повторив я механїчно.

— От вже й скінчило ся — сказав Гольмс.

Щось в его голосї звернуло мою увагу. Я обернув ся і подивив ся него. Вираз его лиця був зовсїм змінений; видко було, що він в души з того тїшив ся. Очи сьвітили ся єму як зірки Менї здавало ся, як би він лиш на силу здержував ся, щоби не розсьміяти ся.

— Господи сьвятий! — відозвав ся він наконець. — Хто би то був погадав? Як то може зверхний вид чоловіка обманути! А здавало ся, що то такий порядний чоловік! Буде то для нас наука не спускати ся занадто на нашу власну думку, може нї, пане Лєстред?

— А вжеж, пане Гольмс; є люди, що трохи занадто певні себе, занадто вірять в то, що лиш їх погляди добрі — відповів на то Лєстред. — А сей виступав так сьміло та удавав такого невинного, що дїйстно нїхто би не погадав був, що він би міг допустити ся такого злочину.

— А як старанно він все робив, коли навіть притиснув свій великий палець з правої руки до стїни, коли здоймав капелюх з клинка! А як то крім того ще й природно, коли докладнїйше о тім подумати! — Гольмс був на око спокійний, коли так говорив, але перед таким знатоком як я не міг він утаїти того роздразненя, яке душив в собі. — Впрочім, пане Лєстред, хтож то був, що відкрив таку славну річ?

— Господиня звернула на то увагу полїциста, що був через ніч на вартї.

— А деж він був в ночи?

— Сидїв в спальни, де доконано злочину, і уважав, щоби нїхто нїчого не рушав.

— А чомуж того знаку вже вчера нїхто не добачив?

— Бо ми не мали нїякої особливої причини оглядати докладнїйше сю передну комнату. Впрочім, як видите, то не в такім місци, щоби то зараз впадало в очи.

— Нї, нї, то правда. Але чей нема сумнїву, що той знак був там вже вчера?

Лєстред видивив ся на Гольмса, як би мав его за чоловіка не сповна розуму. Мушу признати ся, що й мене самого здивували его відрада та его замітки.

— Менї майже здає ся, мов би ви вірили, що Фарлен серед темної ночи прибіг сюди з вязниці, щоби себе самого обвиняти — відповів Лєстред по якімсь часї на дивне питанє Гольмса. — Здаю ся на кождого знатока, нехай рішає, чи то відтиск его пальця чи нї.

— Без сумнїву, що то відтиск его пальця.

— Ну, того менї досить — сказав Лєстред. — З мене не теоретик, пане Гольмс, я практик, а коли маю средства доказові, то роблю з них свої висновки. Як би ви пізнїйше мали ще щось менї сказати, то знайдете мене в гостинній комнатї; буду там писати свій звіт.

Гольмс відзискав був знову свою рівнодушність, але я видів по нїм, що він все-таки був ще в добрім гуморі.

(Дальше буде).

тамошних властителів більшої посілости, жадаючи, щоби він зложив 6000 К в печи ждальні першої кляси на тамошнім двірци зелізничім.— З Копичинець доносять, що там арештовано листоноса Івана Стельмачика за викрадене гроший з листів, надходячих з Америки. — Ґеня Ляндкучерова, акушерка, жінка помічника кравецкого Адлера, замешкала при ул. Сонічній ч. 49, відобрала собі житє, напившись карболевого квасу. Позаяк показало ся, що Адлер збиткував ся над своєю жінкою і хоч знав і видів, що жінка хоче отроїти ся, не старав ся перешкодити тому, лиш взявши 20 сотиків зі стола, пішов до шинку на горівку, арештовано его.

— **Страшний случай скаженя.** З Парижа доносять: Хлопця Арсенія, літ 8, сина директора гідравлічного заведеня електричного у Вінці у всхідних Пиринеях, укусив був перед 2 місяцями скажений пес в губу. Хлопчина лічив ся через два місяці насамперед в Монпеліє, а відтак в інститутї Пастера в Парижи і звідтам видiслано его до дому яко зовсім вилїченого. Сими днями однак дістав він нападу скажености, підчас котрого покусав свого батька і брата. Всї покусані особи знаходять ся тепер в інститутї Бертранда в Монпеліє. Малий Арсен мабуть вже й помер, бо для него нема ради. В інститутї Пастера кажуть, що укушенє скаженого пса в губи єсть найнебезпечнїйше і в таким случаю треба числити ся з тим, що не поможе нічого хочби й серумом против скажености.

— **Огнї.** В Устєріках, косівского повіта, знищив огонь в ночи на 2 с. м. недокінчений ще дім п. С. Висневскої, управительки місцевої почти. Шкода виносить около 7000 кор. і була в части обезпечена. — В Золотниках, підгаєцкого повіта, згоріли три загороди селяньскі а загальна шкода виносить 2.320 кор. і була лише в четвертій части обезпечена. Причиною огню була лиха будова комина в хатї одного з погорільців. — В Малехові під Львовом вибух оногди по полудни грізний огонь. Займило ся в хатї Грицька Берлади. Жінка того господаря запалила в печи і вийшла на хвильку з хати; коли вернула, застала вже цїлу хату в середині в огни. Огонь перенїс ся борзо на сусїдну хату Йосифа Пачки і на поблизькі будинки. Коли наспіла на поміч львівска сторожа пожарна, горіли вже два доми і три стодоли належачі до Михайла Берлади і Ів. Пачки, де було зложених 10 фір сїна. Згорівші будинки були заасекуровані, але властителї сїна потерпіли все таки значну шкоду, тим більшу, що звезене лиш недавно сїно не могло ще бути заасекуроване.

— **Смерть пияка.** На ул. Клепарівскій знайшов в суботу рано о 6 год. патролюючий там поліцай якогось мужчину, лежачого на земли без памяти пяного. Пяницю привезено до поліцийних арештів, щоби там витверезив ся а в дві години опісля він там помер. Завізваний міский лїкар сконстатував наглу смерть внаслідок удару серцевого, викликаного надмірним уживанєм алькоголю. В мужчинї тім розпізнано опісля муляря Франца Ґенія. Тіло відставлено до трупарні заведеня судової медицини.

Телеґрами.

Свінемінде 5 серпня. Цісар Вільгельм надав членам царскої дружини численні ордери, між иншими: маршалкови двору гр. Бенкендорфови великий хрест ордера Червоного орла; міністрови справ заграничних Ізвольскому і міністрови царского двору бар. Фредеріксови дав цїсар крім того цїнні подарунки.

Тульон 5 серпня. На кружляку „Буве“ вибух близько маґазину похорону огонь, котрий однак ще в пору угашено. Знайдено притім дві штуки одїня напущені оливою, що мали служити за підпал. Розведено слідство.

Тульон 5 серпня. Три кружляки відплили вчерашної ночи до Марокка.

Петербург 5 серпня. Военний суд видав вирок в справі кронштадскої орґанізациї революцийної: 21 обжалованих засуджено на роботи примусові від 4—8 лїт; 1 студента на 2 роки кріпости а якогось лікаря маринарки на депортацию. Одного студента і якусь селянку увільнено.

Бельфаст 5 серпня. Товпа заатакувала вчера вечером поліцийний віз перевозовий і хотїла відбити якогось арештанта. Відогнано ескорту поліцийну. Аж коли наспіла поміч, могла поліция розпізнати товпу. Кілька осіб покалїчено. В иншій части міста викинено з воза товарового товари до ріки а віз підпалено. Від нинї почавши завели власти патрулї войскові на улицях в цїли оборони возів перед нападами.

Чікаґо 5 серпня. „Standard Oil Company“ вносить відклик від вироку засудившого товариство на грошеву кару в сумі 29,240.000 долярів.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).